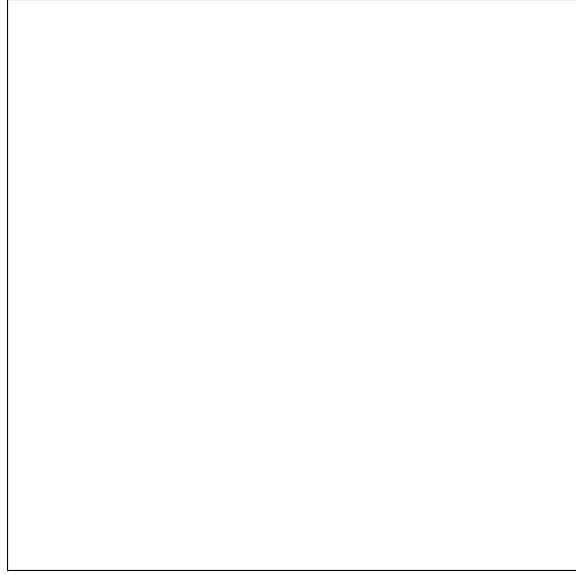

(uten bilder)

✎ Tessa Welch
🔊 Wiehan de Jager
📧 Nataliaiia Naiavko
😊 ukrainsk
|| nivå 3

Нозієле і три волосини

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Нозієле і три волосини

Skrevet av: Tessa Welch

Illustrert av: Wiehan de Jager

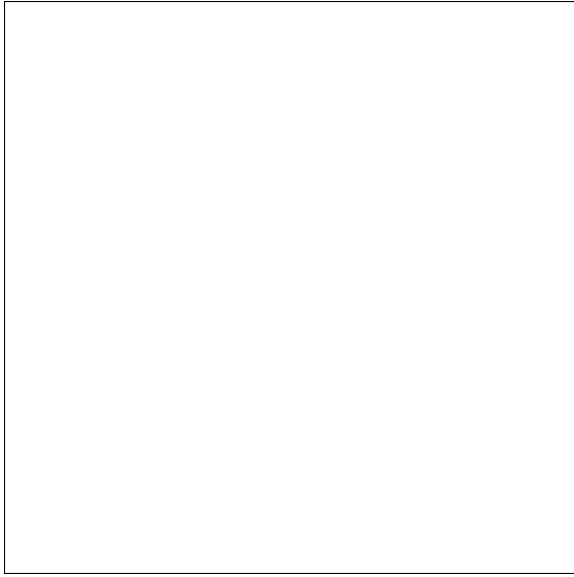
Oversatt av: Nataliaiia Naiavko

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

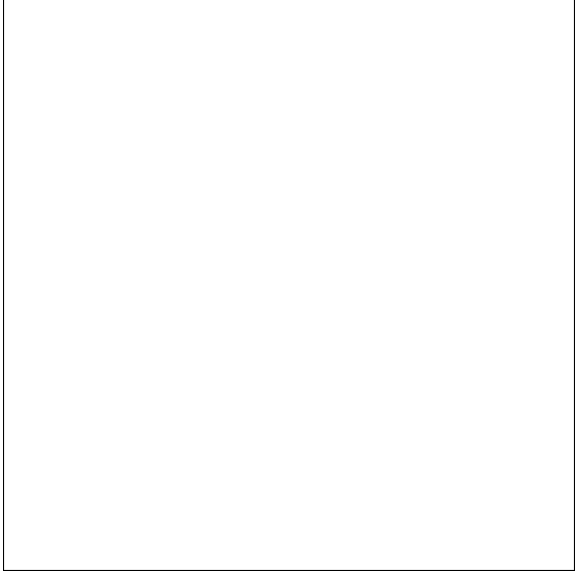
[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

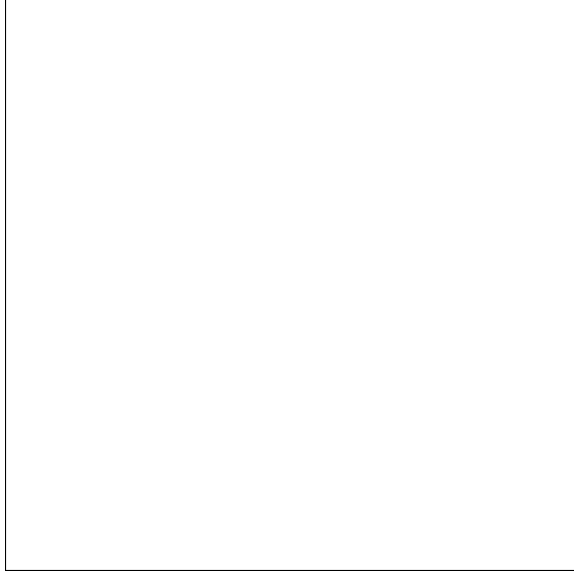

Колись давно три дівчини пішли по
дрова.

Був спекотний день, тому вони пішли на річку полавати. Вони гралися, хлюпалися і плавали у річці.

Тоді собака зрозумів, що Нозібеле перехитрила його. Він щодуху побіг у село. Але брати Нозібеле вже чекали на нього із великими палицями. Собака розвернувся і побіг геть, із того часу його більше ніколи не бачили.

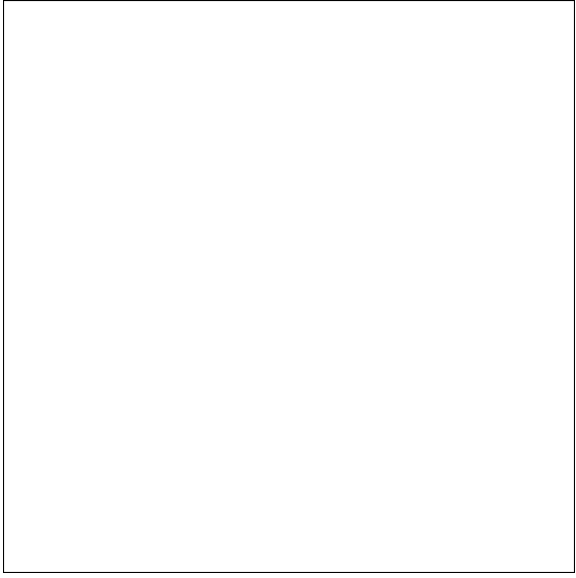

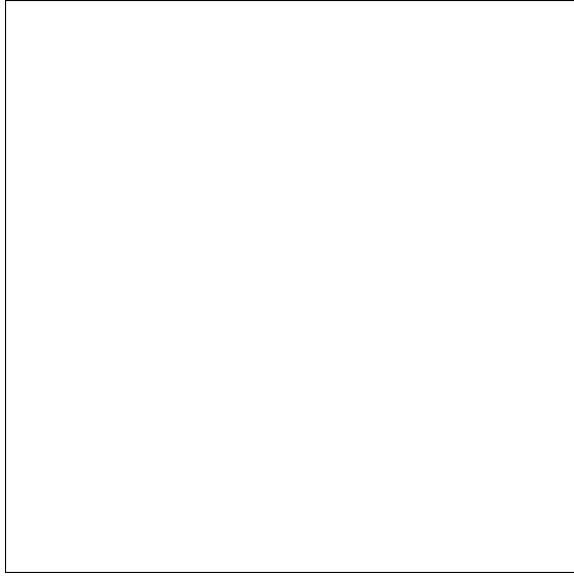
Раптом дівчата зрозуміли, що вже пізно.
Вони поспішили назад у село.

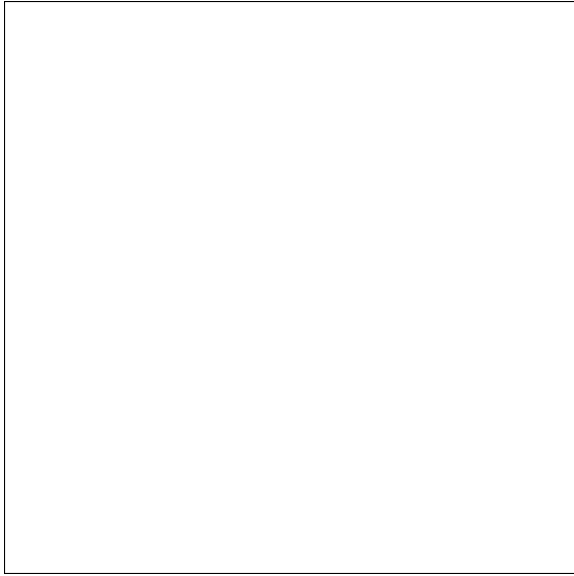
Коли собака повернувся, він почав
шукати Нозібеле. "Нозібеле, де ти?" -
кликав він. "Я тут, під ліжком", - відповіла
перша волосина. "Я тут, за дверима," -
відповіла друга волосина. "Я тут, за
тином", - відповіла третя.

Коли вони вже майже були вдома,
Нозібеле торкнулася рукою своєї шиї.
Вона забула своє намисто! "Будь ласка,
ходімо зі мною назад!" - благала вона
своїх подружок. Але її подружки сказали,
що вже надто пізно.

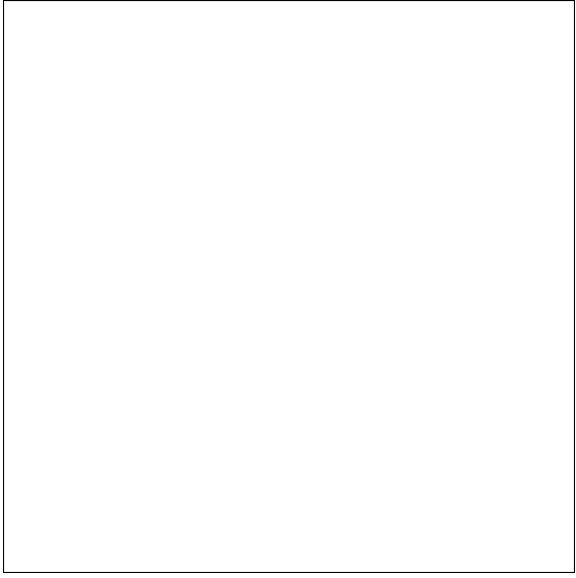
Як тільки собака пішов, Нозібеле виврала
в себе три волосини. Вона поклала одну
волосинку під ліжко, одну - за двері, і одну
- за тинном. Тоді вона чимдуж побігла
додому.

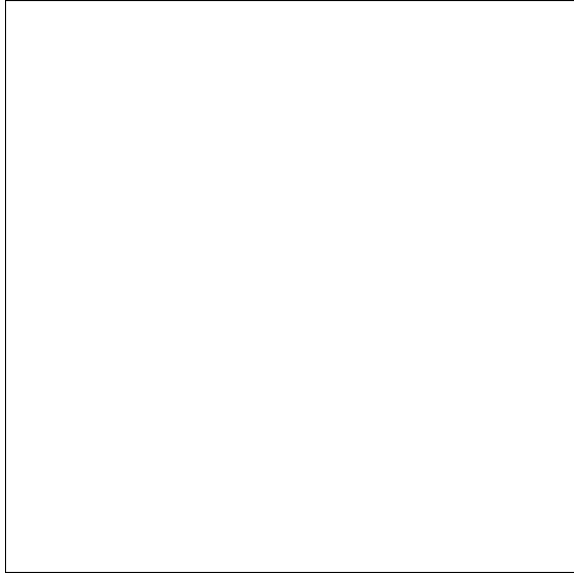
Отже, Нозібеле пішла до річки сама. Вона знайшла своє намисто і поспішила додому. Проте вона заблукала у темряві.

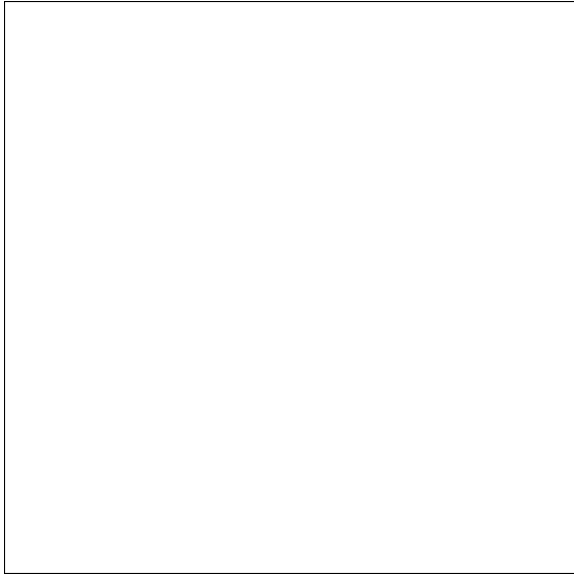
Щодня вона готувала їсти, замітала і прала для собаки. Тоді одного дня собака сказав: "Нозібеле, сьогодні до мене прийдуть друзі. Позамітай у хаті, навари їсти і попери мої речі до того часу, коли я прийду."

Удалині вона побачила світло у
маленькій хатині. Вона поспішила туди і
постукала у двері.

Тоді собака сказав: "Постели мені ліжко!"
Нозібере відповіла: "Я ніколи не стелила
собаці!" "Постели мені ліжко, або я вкучу
тебе!" - сказав собака. І Нозібере
постелила ліжко.

На її подив, двері відкрив собака і сказав: "Що ти хочеш?" "Я заблукала, і мені потрібно десь переночувати," - сказала Нозібеле. "Заходь, або я тебе вкушу!" - сказав собака. Отже, Нозібеле зайшла.

Тоді собака сказав: "Звари мені їсти!" "Але я ніколи не варила їсти для собак," - відповіла дівчина. "Вари, або я тебе вкушу!" - сказав собака. І Нозібеле приготувала собаці їсти.